

ת"פ 1854/10/22 - מדינת ישראל נגד ה' ט'

בית משפט השלום ברמלה

15 ינואר 2023

ת"פ 1854-10-22 מדינת ישראל נ' ט' (עציר)

מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת אילה אורן

המאשימה

נגד

ה' ט' (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, והורשע בביצוע עבירות איומים בפני אחותו ואביו, ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיפים 192 ו- 273 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. מכתב האישום עולה כי ביום 26.9.2022 בשעה 18:26, בהיותו בבית יחד עם אחותו ואביו, אמר להם הנאשם שהוא "משתף פעולה", ולכן משפחת ג'רושי רודפים אחריו. סמוך לאחר מכן נטל הנאשם סכין, ואמר לאביו ולאחותו לזוז שכן עליו לדקור את השכן. אחותו של הנאשם ניסתה לחסום אותו ולהוציא את הסכין מידי, אך היא נפצעה ממנה והזעיקה את המשטרה.
3. כשהגיעו שני שוטרים לבית, החל הנאשם להתפרע, וכשאחד השוטרים ניסה להרגיעו, הכה בו הנאשם באגרוף בגופו. כדי לנטרלו הכה השוטר באגרוף בפיו של הנאשם, אך הנאשם לא חדל ממעשיו, שרט את השוטר ובעט בשוטר אחר באמצעות רגליו.
4. בתום האירוע נעצר הנאשם, ומאז הוא שוה במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ראיות ההגנה לעונש

5. ב"כ הנאשם הביא ראיות לביסוס טענתו לפיה הנאשם זכאי להקלה בעונשו מחמת מצבו הנפשי הקשה במהלך האירוע, בשל מחלת נפש או הפרעה נפשית ממנה הוא סובל.
6. הגב' א' ט', אחותו של הנאשם העידה על יום האירוע. בעדותה מסרה שהביאה את הנאשם מאשפוז בבית החולים באר יעקב, לחופשה בבית. במהלך הנסיעה הבחינה שהנאשם במצב "בלבולי", אך לא יחסה לכך חשיבות. בהמשך, בהיותם בבית, אמר הנאשם שמשפחת ג'רושי רודפים אחריו, שהוא רעב, ורוצה לישון. כשהגישה לו אוכל, הרים הנאשם סכין ואמר שהוא רוצה ללכת למשפחת ג'רושי, וזאת על אף שאין לו או למשפחתם שום קשר עמם, ומעולם לא שמעה את אחיה מדבר אודותיהם. בנוסף מסרה, כי הנאשם סובל מפוסט טראומה, ומטופל במרפאה הקהילתית, וכי היא מודעת למצבו הנפשי. עוד ביקשה להוסיף ולומר בפני

עמוד 1

של הנאשם שהיא מתנצלת על כך שהוא במעצר, שכן הוא צריך לקבל טיפול רפואי וביקשה את סליחתו.

7. אביו של הנאשם מר ד' ט', אמר בבכי שהוא מצטער על מה שקרה ומעוניין שבנו יחזור לביתם, וכי הם מתחייבים לדאוג לטיפולים עבורו.

8. בנוסף, הגיש הסניגור סיכום ביקור במחלקה לרפואה דחופה מהמרכז הרפואי שמיר, מיום **24.9.2022** (טל/1 ו- טל/5) לשם הובהל הנאשם לאחר שדיווח כי **בלע עשרות כדורים נוגדי חרדה במטרה לשים קץ לחייו**, ונמצא כי מצבו יציב, אז הוא הועבר בהסכמה למיון המרכז לבריאות הנפש באר יעקב. כמו כן הוגש, דו"ח צוות מד"א ממועד זה אשר הוזעקו על ידי אחות הנאשם. התרשמות הצוות הרפואי מהנאשם היה כי הוא סובל מהתקף חרדה (טל/3).

9. עוד הפנה הסניגור למכתב מיום 27.09.22 מאת המרפאה לבריאות הנפש "מרחבים", לפיו הנאשם אושפז במחלקה סגורה בחשד להתקף פסיכוטי (טל/2).

10. **חוות דעת פסיכיאטרית, מאת המרכז לבריאות הנפש "באר יעקב"**, מטעם הפסיכיאטרית המחוזית מיום 2.11.2022 (טל/4) קבעה, כי **הנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו**. בחוות הדעת התייחסות מפורטת לעברו הפסיכיאטרי של הנאשם: החל משנת 2018 מוכר הנאשם למערכת הפסיכיאטרית, אז נרשם עבורו טיפול בריטלין וואבן, ללא אבחנה. בשנת 2021 אובחן כסובל מהפרעת הסתגלות עם מרכיבים של דכאון וחרדה, והומלץ על טיפול הרגעי ונוגד דכאון וחרדה. פנייה נוספת נעשתה ביום 24.9.2022 אז, דיווח בבדיקה שמיעת קולות, ופחד שהם רוצים ברעתו. אובחן במצב פרודרומלי לדכאון מג'ורי, ומחשבות בעלות גוון פרנוידלי. ביום 26.9.2022 נצפה מדבר לעצמו, ומצוי באי שקט, סירב לטיפול מחשש שהכדורים פוגעים בו. היה במצב בלבולי, לא הגיב לשמו ולכאב, אך שוחרר לאחר מספר שעות משנמצא כי אין עדות למצב פסיכוטי, ובהעדר אינדיקציה לאשפוז בניגוד לרצונו. בערב בו שוחרר התרחש האירוע, ולאחר בדיקה במיון הרושם היה **שהוא שרוי במצב פסיכוטי ולפיכך אושפז**. במחלקה לא שיתף הנאשם פעולה ונראה מבולבל. עם זאת **צוין שלא התקבל רושם למצב פסיכוטי** או מסוכנות, ולכן שוחרר הנאשם ביום 2.10.2022 להמשך מעצר. ביום 25.10.2022 הובא לצורך הסתכלות. אשר למסקנות חוות הדעת, צוין כי הגם שהחל מחודש אוגוסט 2021 יש תיעוד של מספר רב של בדיקות פסיכיאטריות, הממצאים אינם עקביים, וככלל הנאשם לא מאופיין במצב פסיכוטי אלא דליריום - שיכול לנבוע **משימוש בתרופות, סמים שונים ואלכוהול** לצד הפרעות תוך מוחיות, אך מצב זה אינו תואם מחלה פסיכוטית ראשונית. בה בעת קבעה חוות הדעת, כי **היו מספר בדיקות בהן היה הנאשם שרוי במצב פסיכוטי, והתנהגותו באירוע המתואר בכתב האישום בלתי מאורגנת וביזארית המצביעה על קיום מצב פסיכוטי באותה עת**. ואולם, **ההערכה היא שמצבו נבע מנטילת חומרים פסיכו-אקטיביים, ולכן נקבעה אחריותו למעשיו**.

11. עוד הפנה ב"כ הנאשם לדו"חות הפעולה של השוטרים שעצרו את הנאשם ותיעדו את התנהגותו ודבריו לצד התרשמותם ממנו, כדלקמן: **"ניגשתי לה' וזה מסר שהוא סמוי וגייסו אותו לחפש סמויים והחל להגיד משפטים שלא קשורים למציאות שאלתי אותו האם הוא רוצה ללכת להבדק וזה השיב בתחילה שכן ולאחר מכן אמר שהוא בסדר [...]"**.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

12. ב"כ המאשימה טענה שאיום הנאשם לדקור אדם אחר בעת שאחז בידו סכין, היה ברור ומסוכן, וכך גם ההשתוללות שלו בעת הגעת השוטרים. פוטנציאל הנזק שנלמד ממעשיו ממשי, ונמנע אך משום שאחותו התקשרה למשטרה. משכך, מתחם העונש ההולם, לשיטת המאשימה, לאירוע בכללותו נע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר (בתמיכה לטענותיה הפנתה המאשימה לאסופת פסיקה).
13. המאשימה ביקשה לדחות את טענת ההגנה לפיה הנאשם סובל ממצב נפשי העולה לכדי קרבה לסייג מחמת מחלת נפש המצדיק הקלה בעונשו. נטען, כי התיעוד הפסיכיאטרי מלמד על העדר מצב פסיכוטי, ומצביע על מצב של הזיות שיכול שנבע מהפרעה דו קוטבית או כחלק משימוש בסמים ואלכוהול, ולכן אין מדובר במחלת נפש, שכן השימוש בהם נעשה מבחירתו. הראיה לכך נלמדת ממצבו של הנאשם שהתייצב מאז הוא שוהה במעצר, ולא חלו לכאורה שינויים מלבד העובדה שנמנעה צריכת סמים ואלכוהול.
14. לפיכך, בהעדר עבר פלילי, עתרה המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש כך שיגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.
15. ב"כ הנאשם עוה"ד ירון פורר, טען שהתיעוד הרפואי שהוגש מטעם ההגנה מלמד על קרבתו של הנאשם לסייג אי השפיות מחמת מחלת נפש. לעניין זה הפנה למצבו יומיים לפני האירוע, אז עשה ניסיון אובדני, בלע עשרות כדורים ופונה לבית חולים, ובסמוך לאירוע היה במצב פסיכוטי. משכך, נטען שהקרבה לסייג משמעותית והיא משפיעה על קביעת המתחם לקולה (בתמיכה לטענותיו הגיש ב"כ הנאשם אסופת פסיקה).
16. בנוגע לנסיבותיו של הנאשם נטען כי גם אלו נזקפות לקולה, שכן הנאשם הודה במיוחס לו, הביע צער וחרטה, והוא נעדר עבר פלילי מכל סוג. המתלוננים - אחותו ואביו של הנאשם, העידו בבית המשפט כי הם מעוניינים שהנאשם יחזור הביתה, והם ידאגו לבריאותו, ואף התנצלו בפניו על כך שפנו למשטרה. לפיכך, נטען כי בשקלול נסיבותיו לקולה של הנאשם אלמלא היה עצור הייתה עתירת המאשימה לעונש נמוכה בהרבה.
17. זאת ועוד, ב"כ הנאשם הפנה למצבו ה"בלבולי" של הנאשם באירוע, כפי שעלה מדברי אחותו וכמו גם מדוחות הפעולה של השוטרים ששוחחו עמו בבית. לפיכך, אף אם הנאשם השמיע דבר איום נטען שיש לבחון את מידת האשם המוסרי שלו, בשים לב שברקע לאיום היה מצבו הנפשי. הדברים מדברים בעד עצמם משום שאין ולא היה לנאשם כל קשר עם משפחת ג'רושי, והוא דיבר מתוך מחשבותיו וראשו הקודח. אשר על כן נטען שלא מדובר באיום קונקרטי כלפי אדם ספציפי, אלא בדברים שנאמרו מחמת מצבו הנפשי של הנאשם.
18. לסיכום טענותיו עתר ב"כ הנאשם לקביעת מתחם שנע בין חודש שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר, וביקש להשית עונש בתחתית המתחם, בהתחשב גם בכך שהנאשם שוהה לראשונה בחייו במעצר.
19. הנאשם הביע צער על מעשיו, הסביר שהיה תחת מצב בלבולי, וביקש לחזור לביתו כדי שיעזרו לו וטיפולו בו. עוד מסר, כי הוא אדם נורמטיבי, ושהאירוע התרחש כשהוא היה בהתקף ותחת השפעת כדורים.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה ובשקלול קרבה לסייג לאחריות פלילית

עמוד 3

קרבה לסייג לאחריות פלילית מחמת מחלת נפש

20. פסיקת בית המשפט העליון, עוד קודם לתיקון 113 לחוק העונשין, נתנה ביטוי לחשיבות בחינת מצבו הנפשי של נאשם בעת גזירת העונש. בסעיף 40ט(9) לחוק העונשין, הכיר המחוקק בצורך בהתחשבות במצבו הנפשי של הנאשם כשיקול בקביעת מתחם העונש, שעה שזה קרוב לסייג האחריות הפלילית. במילים אחרות, נקבע שאף במקרה שנאשם כשיר לעמוד לדין והיה אחראי למעשיו, קיימת אפשרות שיכולתו להבין את המעשה שעשה או להימנע ממנו נפגמה במידת מה, או במידה ניכרת עד כדי קרבה לסייג לאחריות פלילית. לכן מידת **האשם המוסרי** של נאשם הסובל ממחלת נפש או מצב נפשי מורכב אחר, היא בעלת השלכות למעשיו, מניה וביה ייגזר עונשו בהלימה למצבו.

21. יפים לענייננו דברי כב' הנשיאה השופטת ד' בייניש בע"פ 2406/09 **אלבו נ' מדינת ישראל** (15.9.2010), כדלקמן:

"[...] השאלה מהו המשקל שיש ליתן למצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירה לצורך הקלה בעונש היא שאלה 'כמותית', אשר יש לבחון בגדרה כל מקרה לגופו, על-פי נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה ועל-פי נסיבותיו האישיות של הנאשם. במכלול הנסיבות הקשורות למבצע העבירה, יש לבחון את סוג ההפרעה הנפשית ועוצמתה, ועד כמה הוגבלה בעטיה יכולתו להבין את אשר הוא עושה או להימנע מעשיית המעשה".

22. הכלים בהם יש לבחון את השאלה האם נאשם ביצע את המעשים המיוחסים לו בהיותו במצב נפשי העולה כדי קרבה לסייג לאחריות פלילית מחמת מחלת נפש, נקבעו בע"פ 10416/07 **דולינסקי נ' מדינת ישראל** (7.12.2009), במילותיו של כב' השופט י' עמית כדלקמן:

"במכלול הנסיבות הקשורות למבצע העבירה, יש לבחון את סוג ההפרעה הנפשית ועוצמתה, ועד כמה הוגבלה בעטיה יכולתו - לא עד כדי חוסר יכולת של ממש כאמור בסעיף 34ח - להבין את אשר הוא עושה או להימנע מעשיית המעשה. על מידת הפגיעה ביכולתו של מבצע העבירה להבין את מעשיו או להימנע ממנו, ניתן ללמוד ממכלול הראיות, לרבות מעשיו של מבצע העבירה לפני האירוע, במהלכו ולאחריו וכן מחוות דעת מומחים. מידת אחריותו המוסרית של העבריין למעשה שביצע נגזרת מגודל הפגיעה בתפיסת המציאות ובמידת השליטה שלו על מעשיו בשל מצבו הנפשי, ובהלימה לכך, על בית המשפט לגזור את עונשו לקולה או לחומרה".

23. מחלות נפש או הפרעות נפשיות מסייעות ביישום המבחן המשפטי, שהוא במהותו תפקודי ודן במידת אחריותו של הנאשם למעשיו, מידת הבנת הפסול, והיכולת להימנע ממנו. לכן, מקום שלאדם פגם ביכולת לבין את שעשה או להימנע ממנו, הרי שהפגם המוסרי הדבק במעשיו פחות, ומידת אשמו במעשה פחותה. משכך, בהתאם לסעיף 40ט(9) לחוק העונשין, קרבה לסייג האחריות הפלילית משפיעה על קביעת מתחם הענישה (ע"פ 1865/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.1.2016); ת"פ (מרכז-לוד); 28976-12-17 **מדינת ישראל נ' סוונר** (15.10.2018)). מידת ההפחתה במתחם העונש ההולם נובעת מחומרת מחלת הנפש או ההפרעה הנפשית, עוצמתה בהקשר למעשה שבוצע, והשפעתה על רמת ההגבלה ביכולתו של הנאשם להבין את אשר עשה ולהימנע מביצועו (ת"פ (מרכז-לוד) 41307-03-20 **מדינת ישראל נ' הוכברג** (4.5.2021)).

24. ולענייננו, הנאשם השמיע דבר איום בפני אביו ואחותו, לכאורה לפגוע במשפחת ג'רושי, עמם אין לו כלל קשר, כעולה מעדות אחותו ומדבריו לפני, וזאת מתוך מצב "בלבולי" בו היה שרוי. הרושם הוא שמדובר היה בבלבול חריף, שכן הנאשם היה משוכנע בדבר, והצטייד לשם כך בסכין. ההתרשמות ממצבו המבולבל וחסר

החיבור למציאות עלה גם מדו"ח הפעולה של השוטר שהגיע אל הבית מיד לאחר האירוע, וציין שהנאשם אמר שהוא "סמוי" "שמחפש סמויים", ועוד משפטים "שאינם קשורים למציאות". שוטר נוסף ששוחח עמו ציין שהנאשם "נראה מבולבל" ו"דיבר בצורה לא ברורה".

25. באשר למצבו הנפשי של הנאשם, כמתואר בחוות הדעת הפסיכיאטרית לעיל, הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית משנת 2018. בשנת 2021 אובחן כסובל **מהפרעת הסתגלות עם מרכיבים של דכאון וחרדה**. ביום **27.9.2022** נבדק חשד להתקף פסיכוטי חריף, ויומיים קודם לאירוע ביום **24.9.2022** (טל/1 ו-5) הובהל הנאשם לאחר **שבוע עשרות כדורים נוגדי חרדה במטרה לשים קץ לחייו, ואושפז עקב רושם למצב פסיכוטי**. אומנם, בסופו של דבר בחוות הדעת הפסיכיאטרית נקבעה כשירותו של הנאשם לעמוד לדין ואחריותו למעשיו, משצוין שמצבו המבולבל נבע, להערכתם, משימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים (כמו תרופות, אלכוהול וסמים). ואולם, בשים לב לתיעוד הנאשם במצבים פסיכוטיים, הרי שגם אם תרומה מסוימת לכך הייתה כתוצאה משימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, אני סבורה כי ההגנה הוכיחה את קרבת הנאשם לסייג לאחריות פלילית, בנטל הנדרש לפי מאזן ההסתברויות.

26. לכן, במכלול הנתונים לעיל התרשמתי שבעת אמירת האיום סבל הנאשם משיפוט מציאותי לקוי, וכן מקושי בהבנת משמעות מעשיו, ונפגמה יכולתו להימנע מהם. זהו המקרה שהפגם המוסרי שדבק במעשה האיום פחות בחומרתו. בדומה, גם האלימות שהפגין כלפי השוטרים - שאין להקל בה ראש - נראה כי נעשתה תחת אותו בלבול והתנהגות ביזארית, אולי משום שהנאשם היה משוכנע שהוא "סמוי", ותפקידו לחפש "סמויים". לכן, יש להשפיע בכך על קביעת מתחם העונש ההולם בענייננו.

הענישה הנוהגת

27. בחינת הענישה הנוהגת בעבירות איומים רחבה בהתאם לנסיבותיה, והיא נעה ממאסר מותנה ועד ענישה מוחשית של מאסר לתקופות ממושכות, לא כל שכן במקרים שנעשה שימוש בסכין. בנוגע לעבירות תקיפת שוטרים, הענישה נעה בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

א. ברע"פ 4475/21 **ואשאחי נ' מדינת ישראל** (28.7.2021), נדון נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים, בכך שהתקשר למשטרה ואיים בפני המוקדנית בפגיעה בחייו ובגופו של שוטר בתחנה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר על תנאי, בהתחשב בעברו הפלילי שאינו מכביד (רישום מבית המשפט לנוער שעמד להתיישן); הבעת חרטה, ותסקיר חיובי מאת שירות המבחן שהמליץ על ביטול הרשעת הנאשם. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ב. ברע"פ 96/16 **טמוזרטי נ' מדינת ישראל** (6.1.2016), נדון נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של איומים, בכך שאיים בפני עובדת לשכת התעסוקה כי יפגע בחייו של מאבטח במקום. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר בפועל וגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך חודש בעבודות שירות וענישה נלוות, בין היתר בשים לב שלנאשם הרשעה ישנה בגין מסירת ידיעה כוזבת, לא קיבל אחריות על מעשיו ואף ניסה להניע את המתלוננת לחזור בה מן התלונה על אף שלא הורשע בכך. ערעור ורע"פ שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחו.

ג. בעפ"ג (מרכז-לוד) 1482-02-15 **אברהם נ' מדינת ישראל** (1.3.2015) (פסיקה שהוגשה ע"י המאשימה), נדון נאשם שהורשע באיומי סכין כלפי אשתו, לאחר שמיעת ראיות, ל-8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות, בהיותו נעדר עבר פלילי. דובר באירוע בו התלהטו היצרים, ומאז בני הזוג התגרשו, ולכן המתיק בית המשפט עונשו כך שנקבע כי ירצה כ- 5 וחצי חודשים.

ד. בעפ"ג (מרכז-לוד) 54311-02-15 **פישר נ' מדינת ישראל** (3.5.2015), נדון נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות, באיומים על שכנתו בכך שאמר לה "הביטוח זה 4,000 ₪ אני אשבור לך את הרכב". בית משפט השלום בפתח תקווה קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, וכן רכיבים כספיים של קנס ופיצויים, בהתחשב בעברו הפלילי שאמנם היה ישן ולא בעבירות אלימות, אך היה מכביד ומנה 14 הרשעות קודמות כולל ריצוי מאסרים ממושכים. כמו כן התחשב בית המשפט בהיותו עיוור שמצבו הידרדר לאחר ביצוע העבירה.

ה. ברע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (4.3.2013), נדון נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בעבירת איומים כלפי שוטרים ולחובתו עבר פלילי שכלל ריצוי מאסרים. התקבל בעניינו תסקיר שירות מבחן שעמד על נסיבות חייו הקשות ונכונותו לעבור הליך טיפולי, לפיכך הומלץ על ענישה של מאסר מותנה. בית משפט השלום בחדרה השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש ובקשה לרשות ערעור נדחו.

ו. ברע"פ 2016/11 **קדוש נ' מדינת ישראל** (14.3.2011), נדון נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות באיומים כלפי מתלוננת עמה היה לנאשם סכסוך כספי-משפטי, בכך שהגיע למשרדה ואיים עליה. לנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות, נקבע כי התנהגותו הייתה בריונית, ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור שהגיש על חומרת העונש נדחה מחמת אי התייצבות, וכן נדחתה בקשתו לרשות ערעור.

ז. ברע"פ 5998/09 **שמאיב נ' מדינת ישראל** (1.11.2009) (פסיקה שהגישה המאשימה), נדון נאשם שהורשע לפי הודאתו בעבירת איומים והחזקת סכין, בכך שהגיע לחנות מכולת כשברשותו סכין לחיתוך אבטיחים באורך 50 ס"מ, ואיים באמצעותה לרצוח את הבעלים. בהעדר עבר פלילי נדון הנאשם בסופו של יום ל- 8 חודשי מאסר בפועל.

ח. ברע"פ 31/15 **אפרסמון נ' מדינת ישראל** (20.1.2015) (פסיקה שהגישה המאשימה), נדון נאשם שהורשע לפי הודאתו בעבירות תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור והתנגדות למעצר, בכך שבעת ביצוע פעולת אבטחה של המשטרה לשם ממימוש צו הריסה של מבנה לא חוקי בו התגורר המבקש, כינה המבקש את השוטרים בכינויי גנאי, דחף אותם, התנגד בכוח למעצרו, ואף נשך שוטר ברגלו. בהתחשב בעבר פלילי נקי, ותסקיר חיובי, נגזר עונשו של הנאשם ל- 6 חודשי עבודות שירות.

28. כאמור, בהתחשב בנסיבות המעשה כאשר הנאשם איים באוזני אחותו ואביו בהיותו בביתו לפגוע באחר, וזאת

עשה כשהחזיק סכין, אך בשים לב שלא הורשע בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, וכשהגיעו שוטרים אל הבית השתולל והכה שוטר באגרופ, וכשנתתי דעתי להקלה במתחם הענישה מחמת קרבתו של הנאשם לסייג האחריות הפלילית מחמת מחלת נפש, אני קובעת כי **מתחם העונש נע בין 4 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשים.**

גזירת העונש בתוך המתחם

29. נסיבותיו האישיות של הנאשם נזקפות לזכותו, בהיותו בן 30, נעדר עבר פלילי מכל סוג. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע צער וחרטה.

30. אביו ואחותו של הנאשם, המתלוננים, התייצבו לימינו של הנאשם, ליוו אותו בדיונים המשפטיים, העידו להגנתו, והבטיחו להמשיך ולסייע לו בטיפולים להם הוא זקוק.

31. הנאשם, מצוי במעצר לראשונה בחייו, מאז האירוע ביום 26.9.2022 ובהחלט יש לקוות כי המעצר נתן בו את אותותיו.

32. במכלול הטעמים הללו, וכפי שעתרו הצדדים אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 4 חודשים, מיום מעצרו 26.9.2022.

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים שלא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות, לרבות איומים, ועבירות כלפי שוטרים, למשך 3 שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד, בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ג, 15 ינואר 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד הדס פרידמן עוה"ד עדי סעדיה, הנאשם - הובא ע"י שב"ס, ובא כוחו עוה"ד ירון פורר.